

FIELD SPANIEL

Domarkompendium

framställt inför SSRK:s exteriördomarkonferens 2024

INNEHÅLL

1

INTRODUKTION

Introduktion	3
Rasens historia	4
Field spaniel i Sverige	4

2

RASSTANDARD

FCI Info	5
Bakgrund	6
Helhetsintryck	7
Uppförande/karaktär	7
Huvud	9
Skallparti	12
Ansikte	14
Ögon	16
Öron	18
Hals	19
Kropp	20
Svans	21
Framställ	22
Bakställ	23
Rörelser	24
Päls	25
Storlek/vikt	29
Fel	30

3

EXEMPEL

Hanar med utmärkt helhet	31
Tikar med utmärkt helhet	33
Fieldens utveckling	35

Några ord på vägen	36
--------------------	----

INTRODUKTION

FIELD SPANIEL - *aristokraten bland spanielraserna*

Tack för att du tar dig tid att läsa igenom vårt kompendium som handlar om vår numerärt lilla och underbara ras, FIELD SPANIEL.

Vi har i text och bild försök belysa det som vi i rasklubben anser viktigt att synliggöra. Vår förhoppning är att du som exteriördomare ska få en tydlig bild av vår ras!

Genom att förmedla den kunskap vi har om rasen hoppas vi att ni ska kunna hjälpa oss att bevara rasen för framtida generationer.

Field Spaniel Klubbens styrelse 2024

Uppbyggnad av detta domarkompendium

Detta kompendium är reviderat inför domarkonferensen 2024.

I det ingår den av SKK fastställda rasstandarden. Standardtexten publiceras på färgad bakgrund, Field spanielklubbens kommentarer är kursiva på vit bakgrund.

Vi har valt att främst illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation.

Vi vill rikta ett stort tack till alla fotografer; Kären Balinski, Ulf Baumann, Carina Berentsen, Wendy Bebb Sutton, Helena Borell, Gretel Dieppe, Veronica Forsberg, Peggy Grayson, Elena Mori, Gabby Murdock, Cia Norberg, Otto Norberg, Eric Rosique, Mark Sanderson, Deborah Stone, samt övriga som varit behjälpliga med de foton vi använt från kompendiet 2014. Fotografernas medgivande om publicering finns.

Kompendiet får fritt användas av Field Spaniel Klubben, Svenska Spaniel- och Retrieverklubben samt Svenska Kennelklubben.

Historia

Ursprungligen betecknar namnet field spaniel rätt och slätt en landspaniel, till skillnad mot vattenspanieln.

Korsningar mellan springer, sussex och cocker gav de stora enfärgat svarta hundar som lade grunden till dagens field spaniel. Även irländsk vattenspaniel sägs ingå i mixen.

Första gången det skrivs om field spaniels var 1867 i boken "The Dogs of the British Isles".

I början betraktades spanielvarianterna mer eller mindre som en och samma ras.

Korsningsvalpar registrerades där de bäst passade in. Cocker och field skiljdes av en viktgräns på ungefär 12 kilo.

När det blev på modet att ställa ut långa, låga field spaniels blev resultatet mindre lyckat. Basset korsades in och detta resulterade i extremt tunga, kort- och krumbenta hundar, vilka ofta var högre bak än fram. De här varianterna var inget som tilltalade jägarna och registreringssiffrorna sjönk drastiskt under 1910-talet.

Med hjälp av inkorsning av springer efter första världskriget blev rasen mer normal och en ganska populär spaniel igen.

The Field Spaniel Society bildades i England 1923 för att tillvarata rasens intressen.

I samband med andra världskriget kom nästa kris för rasen som då nästan dog ut. De efterkrigshundar som alla nutida field spaniels härstammar ifrån är fyra halvsystrar och en hane släkt med tikarna såsom bror respektive kusin.

Under 1950-talet användes åter igen en engelsk springer spaniel. Sedan dess har stamboken varit sluten.

Under 1970-talet registrerades cirka 30 field spaniels per år i Storbritannien och under 1990-talet ökade antalet till ca 100 per år. Antalet har dock minskat igen och 2011-2020 registrerades i snitt 55 per år.

Field spaniel är till antalet en mycket liten ras med en mycket snäv avelsbas. Den står med på The Kennel Clubs lista över Vulnerable breeds.

Field spaniel i Sverige

Rasen kom till Sverige på 70-talet och sporadisk avel förekom i mycket liten skala. Inga av dessa hundar finns kvar i dagens stamtavlor.

Rasklubben, Field Spaniel Klubben, bildades 1986. Field spaniel är numerärt mycket liten i Sverige, med ca 30 registrerade valpar per år.

Caperland Buzzard och Lähdesuon Extra 1980

RASSTANDARD

FCI info

FCI-nummer 123
FCI-standard på engelska
publicerad 2021-09-13
FCI-standard fastställd av FCI
General Committee
2021-07-27
Översättning fastställd av
SKKs arbetsgrupp för
standardfrågor 2021-10-15

Field spaniel - standard för field spaniel

Ursprungsland/hemland

Storbritannien

Användningsområde

Stötande och apportering
fågelhund

FCI-klassifikation

Grupp 8, sektion 2. Med
arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Fågelhundar som tränas att finna levande vilt och/eller apportera skjutet vilt är en mycket gammal tradition, inte minst i Storbritannien. Field spaniel tillhör gruppen stötande spaniel som tidigare kallades "Land Spaniels", men samtidigt kan en spaniel utföra samma arbete som en retriever. Field spaniel togs fram under senare delen av 1800-talet genom korsningar mellan dåtidens "Sussex Springer" och cocker spaniel. Rasen försvann nästan vid två tillfällen. Först när modenycker nästan tillintetgjorde den i början av 1900-talet och senare under 1950-talet när populationen minskade och den engelska kennelklubben därför drog tillbaka rasens rätt till certifikat på utställning. Först efter målmedvetet arbete av uppfödare för att bevara rasen återfick den sin status 1969. Field spaniel är fortfarande ingen vanlig ras, men den kan likväl vara en god kamrat för landsortens innevånare.

Helhetsintryck

Field spaniel är en välbalanserad, ädel, välväxt jakthund, byggd för rörlighet och uthållighet.

Fielden är en stor spaniel, med en stor, djup och kraftfull kropp, beklädd med silkesaktigt hår.

Balans är nyckelordet, fram- och bakdel måste vara i balans och vara sammansatta av en solid mittbit.

Ett observandum enligt de rasspecifika avelsstrategierna – RAS, är kroppens proportioner höjd-längd-djup. Field spaniel ska vara lågställd i typen, med en tydligt rektangulär kropp. Den ska inte vara högställd och/eller kort i kroppen.

Uppförande/karaktär

Field spaniel är idealisk för jakt under bössan eller som kamrat på landsbygden. I storstadsmiljö passar den inte. Rasen är ovanligt foglig, aktiv, sensibel och självständig.

Det finns många fieldar boende både på landsbygden och i stadsmiljö.

Field spaniels mest utpräglade drag är dess integritet och detta gör att man får intryck av en viss värdighet hos den. Denna integritet är inte detsamma som rädsla utan snarare ett ointresse för främmande. Normalspannet sträcker sig från att den har hög integritet, till att den är glad i människor.

Field spaniel får vara ointresserad, men aldrig rädd.

Field spaniel är mycket bra på att läsa av kroppsspråk. Rätt behandlad är den mjuk, vänlig och mån om att vara till lags. Den tål inte att utsättas för en allt för brysk behandling, men behöver en fast hand.

I utställningsringen

Field spaniels signalkänslighet gör att den ibland kan behöva tid på sig, vilket kan ställa till problem i utställningsringen då tiden där är begränsad.

Man kan hjälpa främst den unga hunden genom att helt enkelt ge den lite tid.

Ta inte en första kontakt med hunden utan hälsa istället på föraren och småprata lite med denne.

Titta sedan på hundens rörelser, innan själva den fysiska genomgången och småpratet med hunden börjar.

Det är till fördel om även den vuxna fielden blir behandlad på samma sätt.

De domare som får förtroendet att döma vår ras ber vi vänligast beakta ovanstående, om det inte kommer in en field i ringen som hör till kategorin 'glad i människor' förstås. Detta skulle vara en stor hjälp för våra hundar och hjälper flera att komma till utställningarna.

Huvud

Huvudet skall ge intryck av kvalitet, karaktär och ädelhet.

Fjeldens huvud ska klart skilja sig från de andra spanielrasernas huvuden. Det ska utstråla ädelhet och elegans.

Huvudet ska direkt ge intryck av fjeldens karaktäristiska egenart, där längd, mejsling, ögonbryn och nackknöl ger huvudet dess speciella prägel.

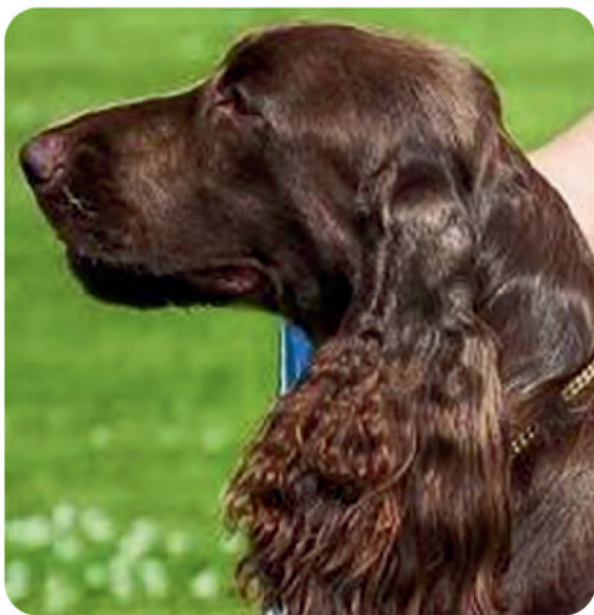
Huvudet får inte vara för grovt och oädelt. Okbågarna bör inte vara allt för prominenta.

Huvud (forts)

MEJSLING Huvudet ska vara väl utmejslat. Partiet under ögonen ska vara torrt och finmejslat.

Huvud (forts)

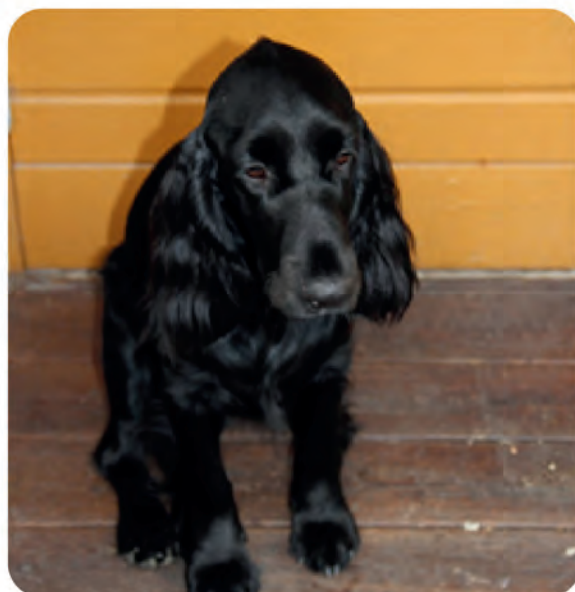
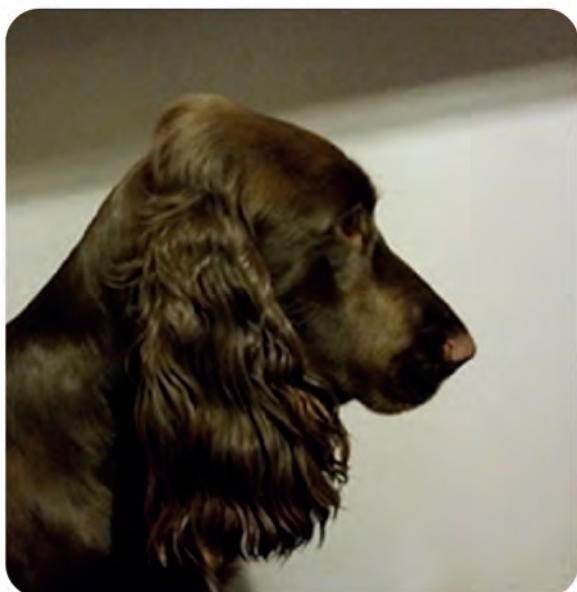
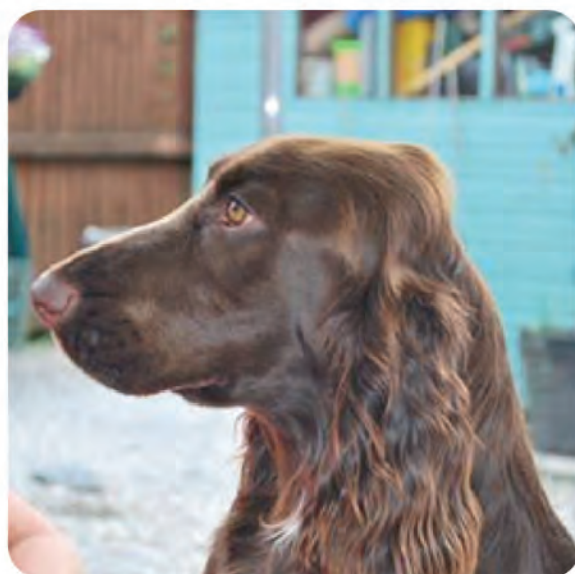
LÄNGD Skallen ska vara långsträckt, nospartiet långt och torrt.

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara väl utmejslad. Nackknölen skall vara framträdande. Partiet under ögonen skall vara torrt och finmejslat så att huvudet inte ger ett grovt intryck. Ögonbrynen skall vara lätt framträdande.

Skallen ska vara långsträckt. En allt för rund eller grov skalle är inte önskvärt.

NACKKNÖL Bakhuvudet ska vara klart markerat och nackknölen framträdande.

Skallparti (forts)

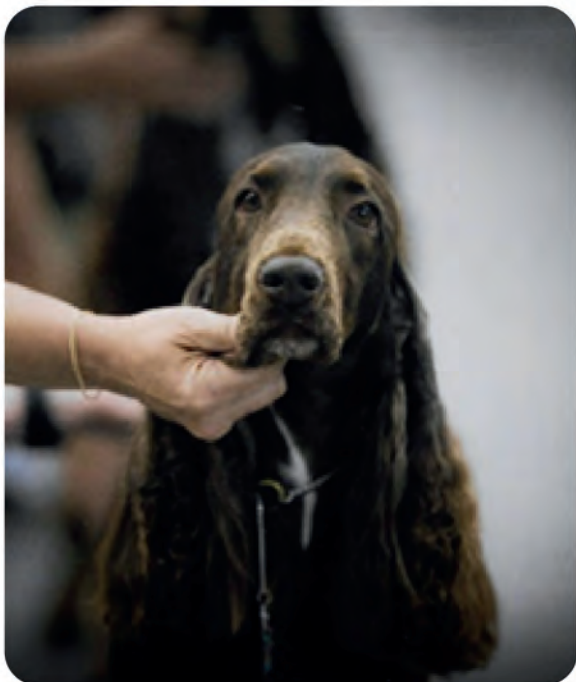

ÖGONBRYN Ögonbrynen ska vara lätt framträdande och något höjda.

Stop

Stopet skall vara måttligt markerat.

Ansikte

ANSIKTE Partiet under ögonen ska vara torrt och finmejslat, så att huvudet inte ger ett grovt intryck. Det ska ge intryck av ädelhet och elegans.

Ansikte (forts)

Nostryffel

Nostryffeln skall vara väl utvecklad med stora, öppna näsborrar.

Nosparti

Nospartiet skall vara långt och torrt, varken snipigt eller tvärt avhugget. I profil skall det bilda en jämn båglinje från nosspets till strupe.

Nosryggen ska varken vara för grov eller för tunn, utan bilda en nobel och passande helhet med resten av huvudet.

Nosryggen har ofta en svag, nobel romersk böjning.

Ridge på nosryggen, både längsgående och tvärgående, förekommer i rasen.

Läpparna ska vara åtliggande och får inte vara för stora och tunga, utan ska precis täcka underkäken.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga med perfekt, regelbundet och komplett saxbett.

Det förekommer ofta tångbett i rasen. Detta var det korrekta bett standarden angav 1977; Level and strong - neither overshoot nor undershot. Ett tångbett bör noteras, men inte dra ned priset i övrigt.

Fjeldens käkar ändrar sig ofta med åldern och ett korrekt saxbett på en ung hund, kan på den äldre hunden ha ändrat sig till tångbett. Detta är acceptabelt.

Ögon

Ögonen skall vara öppna men mandelformade med åtliggande ögonlockskanter, så att ingen bindhinna syns. Uttrycket skall vara allvarligt och vänligt. Färgen skall vara mörkt hasselnötsbrun.

Ögonens färg harmoniserar oftast med pälsens färg. En svart, black and tan eller blue roan hund ska ha mörkt bruna ögon.

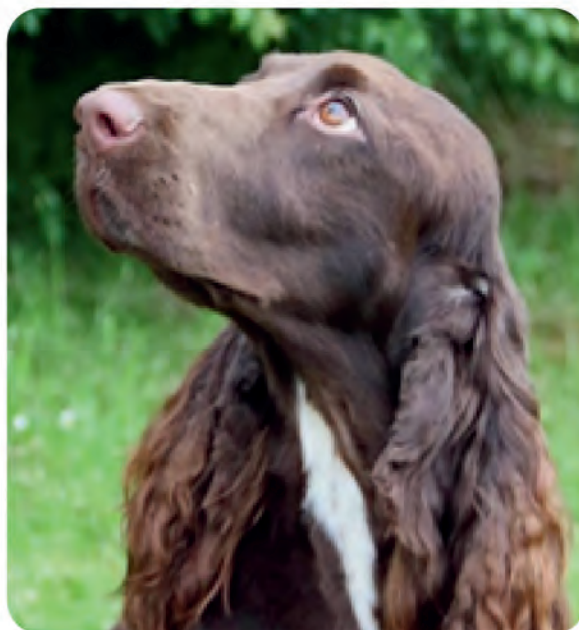
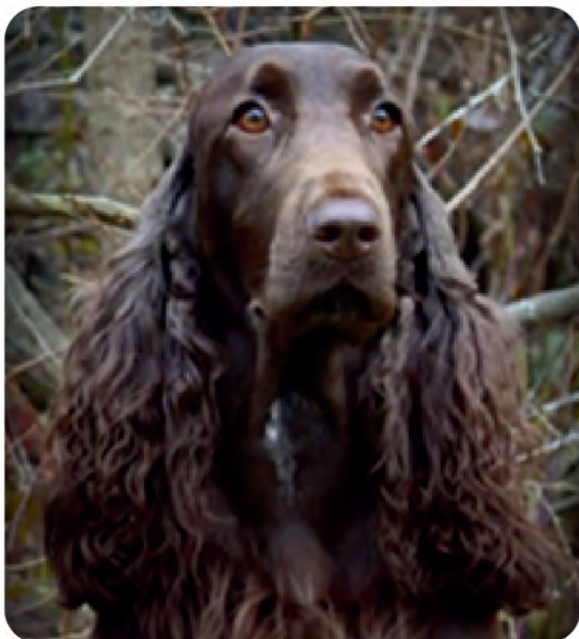
Eftersom en hård och stirrande blick inte är önskvärd, får inte ögonen vara för ljusa hos någon av färgvarianterna.

Uttrycket ska vara värdigt, mjukt och vänligt. Unga hundar har ofta ljusa ögon som mörknar med åldern.

Ögonens form är mycket viktig och de ska inte vara runda, utan ska ha en mandelform.

Hängande undre ögonlock är inte önskvärt.

Ögon (forts)

UTTRYCK Ögonen ska vara mandelformade. Uttrycket ska vara allvarligt och vänligt. Färgen ska vara mörkt hasselnötsbrun men harmoniserar oftast med pälsens färg.

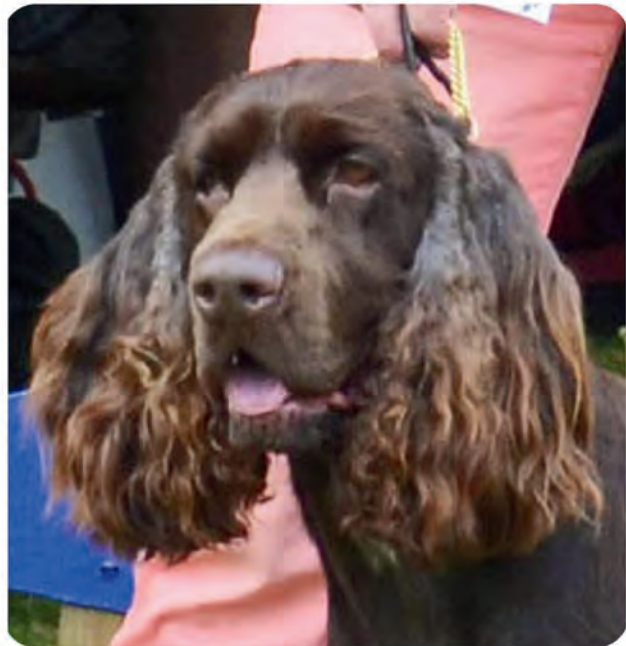
Öron

Öronen skall vara måttligt långa och breda, lågt ansatta och väl behårade.

Öronen ska vara väl ansatta under ögonlinjen. De får inte vara för korta eller för långa.

Framkanterna på öronen är vanligen rullade utåt.

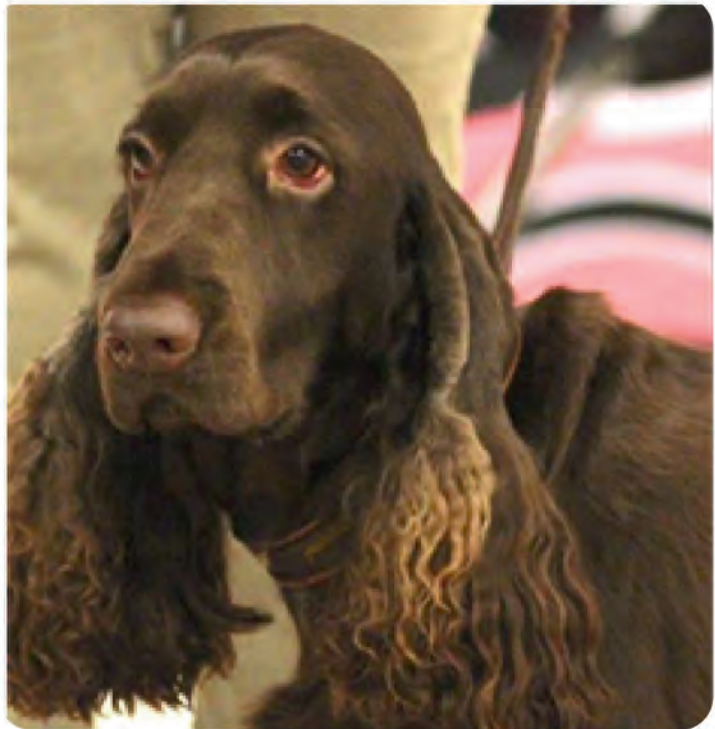
För högt placerade och/eller platta öron, med breda öronfästen ger huvudet ett oädel uttryck.

Hals

Halsen skall vara så lång, stark och muskulös att den möjliggör apportering av vilt utan onödig ansträngning.

Från huvudet ska halsen vara välvd i en mjuk båge ned mot skuldran.

Halsen ska vara lång, stark och muskulös för att kunna möjliggöra apportering av stora och tunga byten.

Tikarna kan ha överflödigt skinn, ibland rikligt, över manken där detta bildar hudveck. Detta är typiskt för rasen och inget fel.

Kropp

Ett observandum är kroppens proportioner höjd-längd-djup. Field spaniel ska vara lågställd i typen, med en tydligt rektangulär kropp. Den ska inte vara högställd och/eller kort i kroppen.

En kvadratisk field ger fel rastyp!

Rygg

Ryggen skall vara plan, stark och muskulös.

Ländparti

Ländpartiet skall vara plant, starkt och muskulöst.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och väl utvecklad med måttligt väl välvda revben. Bröstkorgens längd skall vara $\frac{2}{3}$ av kroppslängden.

Bröstkorgen ska vara väl utvecklad och utgöra ca två tredjedelar av kroppslängden. Avståndet mellan sista revbenet och låret ska vara ungefär en dryg handsbredd.

I rasen förekommer det att en för kort bröstkorg ofta hänger ihop med en allt för rak skuldra.

Bröstkorgen utvecklas sent hos fielden och en tunn bröstkorg, med tillhörande lösa armbågar hos unga hundar, är inte ovanligt.

Svans

Svansen skall vara lågt ansatt och får aldrig bäras över rygglinjen. Den skall ha vacker fana. Svansrörelserna skall vara livliga. Svansen skall vara måttligt lång och räcka ungefär till hasen. Den skall vara i balans med hunden i övrigt. Svansen har tidigare traditionellt kuperats.

Svanskupering är enligt lag förbjuden i Sverige.

I dag på våra okuperade hundar, är det inte helt ovanligt att den okuperade 'nya delen' av svansen bärs något över rygglinjen.

Svansen bärs alltså i eller under rygglinjen fram till kuperingsstället för att sedan böjas uppåt.

Detta är inget fel.

Dock ska aldrig delen fram till stället där svansen tidigare kuperades, bäras över rygglinjen.

Fielden hade ca 1/3 svans under tiden de kuperades.

Även behåringen på svansen skiljer sig mycket åt mellan individer och alla typer av behåring finns och är accepterade. Allt från en rejäl fana, till de som är helt utan fana. Det är inte ovanligt med helt hårlös spets.

De korthåriga svansarna utan fana kan misstänkas härröra från den historiska släktingen vattenspanieln.

Fielden har ofta en lång svans jämfört med övriga spanielraser.

Ingen hänsyn till svansens längd, form eller behåring har tagits i aveln, då avelsbasen är alldeles för liten för detta. Inte heller vid bedömning bör detta vara avgörande för pris och/eller placering.

Extremiteter

Framställ

Veka mellanhänder förekommer i rasen. Detta är acceptabelt i valpklass, men aldrig på en vuxen hund.

Även fransysk front (carpus valgus ovan) liksom krumma underarmar förekommer i rasen och är heller inte acceptabelt.

Helhet

Frambenen skall vara måttligt långa med rak och flat benstomme.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara långa, sluttande och väl tillbakalagda.

Framtassar

Framtassarna skall vara slutna och runda med kraftiga trampdynor. De skall inte vara för små.

Lösa, spretiga och platta tassar är inte önskvärt.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara starkt och muskulöst.

Knäled

Knälederna skall vara måttligt vinklade.

I rasen är det inte ovanligt med hundar som har en allt för dålig knävinkel. Dessa hundar är ofta också överbyggda bak, med ett fallande kors, samt är underställda. Detta är inte önskvärt.

Has/hasled

Hasorna skall vara lågt ansatta.

I rasen är det inte ovanligt med hundar där hasen ofta är för hög och ostabil. Detta är inte önskvärt.

Baktassar

Baktassarna skall vara slutna och runda med kraftiga trampdynor. De skall inte vara för små.

Lösa, spretiga och platta tassar är inte önskvärt.

Rörelser

Steget skall vara långt, utan brådska, och med kraftigt påskjut från bakstället. Korta, stötiga rörelser är inte önskvärt.

Field spaniel är byggd för att effektivt och uthålligt kunna förflytta sig i terrängen under jakt.

Fielden ska ha effektiva och majestätiska rörelser, med ordentligt påskjut från ett korrekt byggt bakparti.

Steget ska vara långt. Ett stressat, kort och trippande steg är inte önskvärt.

Orden i standarden, "utan brådska", betyder inte att en field ska röra sig i ett extremt långsamt tempo i utställningsringen. Fielden ska visas i ett för hunden passande tempo.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara lång, åtliggande, glansig och silkesaktig, aldrig lockig, kort eller sträv. Den skall vara tät och tålig mot väder och vind. Behänget skall vara rikligt på bröstet, kroppens undersida och på benens baksidor, men inte nedanför haslederna.

Rikliga behäng är inget som eftersträvas hos en field spaniel!

Fielden är en arbetande hund och ska inte ha en mängd päls som hindrar den i dess arbete.

Standardens skrivning, att behängen ska vara rikliga, ska inte tolkas som att en field spaniel ska ha en pälsmängd som på något sätt motsvarar t.ex. den hos den amerikanska cocker spanieln.

Tikarna har nästan alltid en betydligt mindre mängd päls än hanhundarna.

Samtliga fieldar har i otrimmat skick, pälsväxt nedanför hasen.

Avsaknad av behäng ska inte vara avgörande på en i övrigt korrekt konstruerad hund!

Dagens standard är delvis nedskalad och då har vissa förklaringar försvunnit, bland annat stod det tidigare att behänget ska vara rikligt såsom setterns, och då syftade man på 1800-talets setter, med en pälsmängd ungefär som dagens setter av jakttyp.

Färg

Svart, blue roan (svartskimmel), leverbrun, liver roan (brunskimmel) eller någon av dessa färger med tanteckning. Hos enfärgade hundar är det tillåtet med vitt eller roan (skimmel) på bröstet. Alla andra färger, inkluderat rent svart och vitt, rent leverbrunt och vitt, orange, röd, gyllene eller sobel, är högst oönskade.

Ungefär tre fjärdedelar av alla fieldar är i dagsläget leverbruna och näst vanligast är svart. Tanteckning blir allt vanligare, medan roan (skimmel) är mycket ovanligt och trefärgat nästintill icke existerande.

Alla nyanser av leverbrunt förekommer, från mörkt leverbrunt till de som har en mer gyllene färg. Pälsen är sällan helt enfärgad, utan ljusare bruna eller beige partier förekommer ofta, speciellt på fanor och behäng, och speciellt efter sommaren.

De svarta fieldarna kan få en brun eller roströd ton i pälsen, speciellt under sommaren. De svarta har ofta en annan kvalitet på pälsen än de bruna, med hårdare, blankare strån och ofta mindre mängd.

Ljust roan (skimmel)

Mellanroan (skimmel)

Mörkt roan (skimmel)

Field spaniel kan vara från riktigt ljust till riktigt mörkt roan (skimmel).

De vita stråna har ofta en annan kvalitet på pälsen än de färgade, med hårdare, blankare strån.

Tantecknen kan vara klara i färgen eller sotiga. De bleknar ofta med åldern och kan till och med nästan försvinna med tiden.

Det är inte ovanligt att man även på enfärgat leverbruna och svarta hundar kan skönja tantecken, speciellt i starkt solljus.

Storleken på bröstfläcken kan variera högst betydligt. Allt ifrån en knappt synbar fläck, till att vara stor, bred och sträcka sig från underkäken till långt ned på bröstkorgen.

Alla storlekar på bröstfläck är tillåtna och den kan vara vit, ticked (prickig) eller roan (skimmel).

Storlek/vikt

Standarden skiljer inte på hane och tik när det gäller vikt och höjd.

Detta är en sanning med modifikation, då det ofta finns en storleksskillnad mellan hanar och tikar.

Mankhöjd

Hanhund och tik: cirka 46 cm.

Vikt

Hanhund och tik: 18–25 kg.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Field spaniel är en numerärt mycket liten ras och typ är viktigare än enskilda icke rasspecifika detaljer, förutom sundhet och mentalitet, vid bedömningen.

Men rasdetaljerna som gör en field till just en field får INTE saknas.

Detta är viktigt, då dessa karaktäristiska drag ju gör rasen till vad den är....en field spaniel!

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

EXEMPEL

Hanar i olika åldrar med utmärkt helhet

Nästan tioårig hane med utmärkta proportioner, utmärkt överlinje, goda vinklar fram och bak, kraftfull benstomme.

Hane med utmärkta proportioner, utmärkt överlinje, kraftfullt bakställ.

Hane med utmärkta proportioner, utmärkt överlinje, goda vinklar fram och bak.

Ca tioårig hane med goda proportioner och utmärkt överlinje.

Hanar i olika åldrar med utmärkt helhet

Hane med utmärkta proportioner, fin överlinje, välvinklad fram och bak, kraftfull benstomme.

Hane med goda proportioner, fin överlinje, välvinklat framställ.

Åttaårig hane med utmärkta proportioner, fin överlinje, utmärkt framställ och förbröst.

Sjuårig hane med utmärkta proportioner, fin överlinje, kraftfullt bakställ och kraftig benstomme.

Tikar i olika åldrar med utmärkt helhet

Ung tik med utmärkta proportioner, fin överlinje, utmärkt framställ.

Juniortik med goda proportioner, fin överlinje.

Tik med goda proportioner, fin överlinje, goda vinklar, utmärkt benstomme.

Tik med utmärkta proportioner, fin överlinje, goda vinklar bak, utmärkt benstomme.

Tikar i olika åldrar med utmärkt helhet

Tik med utmärkta proportioner, fin överlinje, utmärkta vinklar fram och bak, utmärkt benstomme.

Nobel tik med goda proportioner, fin överlinje, goda vinklar fram, utmärkt benstomme.

Ung tik med utmärkta proportioner, fin överlinje, utmärkt benstomme.

Nobel tik med utmärkta proportioner, fin överlinje, goda vinklar bak.

Fieldens utveckling

1 år

3 år

4 år

8 år

11 år

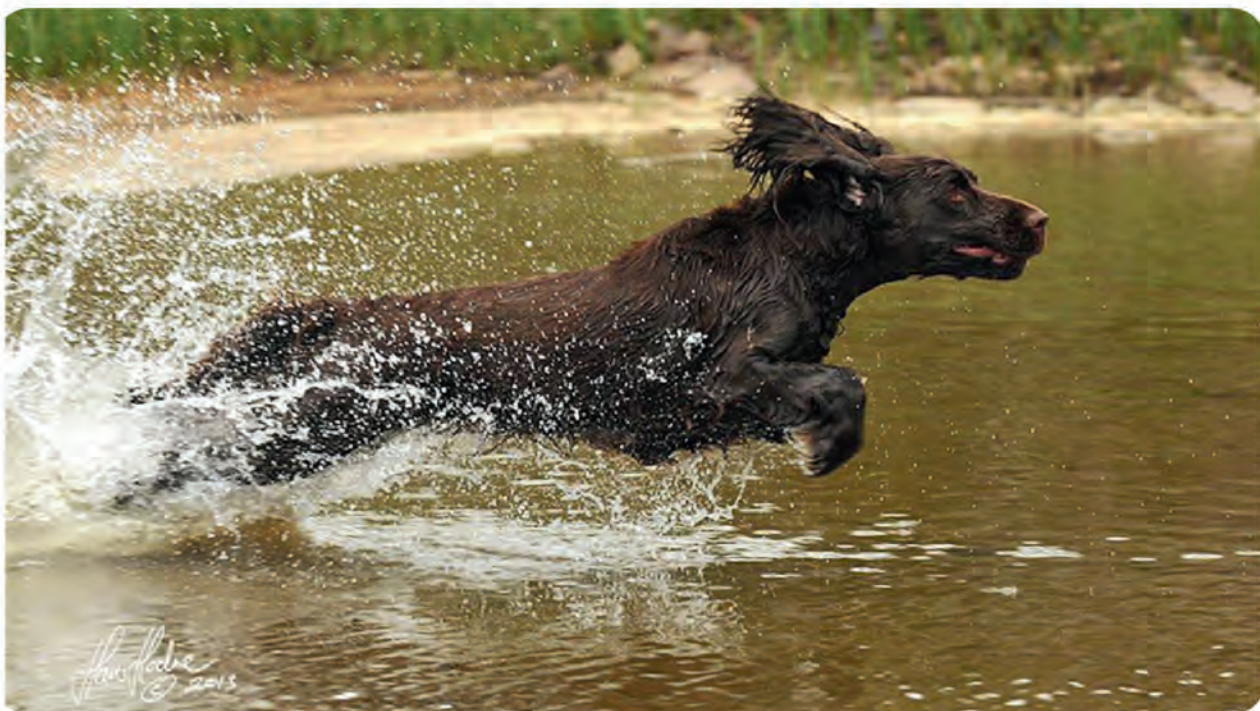
Fielden utvecklas mycket sakta och är sällan klar i sin utveckling förrän vid 4-5 års ålder. För vissa, speciellt hanhundarna, kan detta ske ännu senare. Fielden kan ge ett luftigt och högställt intryck som ung. De sjunker ofta ett par centimeter i höjd med åren. Eftersom fielden är så sent utvecklad håller den sig ofta ung och fräsch i kroppen långt upp i åren. Det är inte ovanligt att både hanar och tikar sjunker något i rygglinjen när de blir äldre.

Mängden behäng ökar ofta och vissa kan bli överpälsade. Pälskvaliten blir ofta sämre med åldern.

NÅGRA ORD PÅ VÄGEN

Några ord på vägen till dig som ska döma vår ras

- Field spaniel får, till skillnad från de övriga spanielraserna, vara en hund som inte reservationslöst älskar allt och alla. Normalspannet sträcker sig från hög integritet, till glad i människor. Ge dem tid och ha förståelse för detta i utställningsringen!
- Field spaniel ska utstråla värdighet och nobless.
- Pälsmängden är inte av avgörande betydelse. Fielden är en arbetande hund och ska ha en behåring som passar en sådan.
- Field spaniel är en numerärt mycket liten ras, men det ska för den skull INTE innebära att dåliga eller rasotypiska exemplar av rasen ska premieras i utställningsringen! Det gör inte rasen något gott i det långa loppet.
- Tänk på att helheten är viktigare än detaljer som inte påverkar rastyp!

En välskött field spaniel blir bara bättre ju äldre den blir!

